

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 2 maj 2008

Nr 289—293

INNEHÅLL

Nr		Sidan
289	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i vissa avtal om inkomstbeskattning med Isle of Man	741
290	Statsrådets förordning om grunderna för arvoden vid allmän rättshjälp	743
291	Statsrådets förordning om laseranordningar och besiktning av dem	746
292	Kommunikationsministeriets arbetsordning om ändring av kommunikationsministeriets arbetsordning	752
293	Skattestyrelsens beslut om uppgifter som kan utföras med hjälp av systemet för betalningstjänst och deklaratiónsservice för småarbetsgivare	754

Nr 289

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i vissa avtal om inkomstbeskattning med Isle of Man

Given i Helsingfors den 18 april 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om utbyte av upplysningar i skatteärenden, avtalet om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, avtalet för undvikande av dubbelbe-

skattning beträffande företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer, vilka ingicks i Oslo den 30 oktober 2007 mellan Republiken Finland och Isle of Man, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

RP 15/2008
FiUB 6/2008
RSv 28/2008

44—2008

2 §
Närmare bestämmelser om verkställighe-
ten av denna lag kan utfärdas genom förord-
ning av statsrådet.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms
genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 18 april 2008

Republikens President
TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 290

**Statsrådets förordning
om grunderna för arvoden vid allmän rättshjälp**

Given i Helsingfors den 24 april 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 17 § 1 mom. i rättshjälpslagen av den 5 april 2002 (257/2002):

1 §

Tillämpningsområde

Enligt denna förordning bestäms arvode och kostnadsersättning för

1) privata biträden som förordnats med stöd av rättshjälpslagen (257/2002),

2) försvarare och målsägandebiträden som förordnats med stöd av 2 kap. 1 eller 1 a § i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) eller med stöd av 20 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003),

3) det offentliga ombud som förordnats med stöd av 5 a kap. 6 a § i tvångsmedelslagen (646/2003).

Denna förordning tillämpas även då rättshjälp ges av statens rättshjälpsbyrå.

2 §

Tidsanvändning som allmän grund för arvode

Arvoden till biträden betalas utifrån den tid biträdena använt för skötseln av uppdraget, om inte annat bestäms nedan. För behandling vid sammanträde och för biträdande vid förundersökning betalas dock alltid arvode för minst en timme.

När totalsumman för arvodet bestäms, avrundas den tid som använts till närmaste halvtimme.

3 §

Åtgärder som berättigar till arvode

Arvode betalas för förberedelse av ett ärende, för behandling av ett ärende hos förundersökningsmyndigheten och för muntlig förhandling i domstol. Arvode betalas även för tidsspillan på grund av resor till en rättegång eller en förundersökningsmyndighet samt andra resor som är nödvändiga för biträdandet.

4 §

Förberedelser

Arvode för förberedelser betalas utifrån den tidsanvändning som kan anses vara godtagbar med hänsyn till ärendets art och omfattning samt vidtagna åtgärder.

I brottmål som till sin natur och omfattning är normala betalas dock inte utan särskilda skäl arvode för förberedelser för längre tid än fem timmar.

5 §

Restid

Arvode betalas inte för restid om resan är kortare än 20 kilometer i en riktning.

Arvode för restid betalas inte utan särskilda skäl för längre tid än åtta timmar i ett och samma ärende.

6 §

Timarvodets belopp

Timarvodet är 100 euro.

7 §

Minimiarvode per ärende

Arvodet för biträdande vid muntlig förhandling i brottmål i tingsrätten är minst 400 euro och, om förhandlingen vid sammanträde har räckt längre än tre timmar, minst 600 euro.

Arvodet för biträdande vid muntlig förhandling i tvistemål och ansökningsärenden i tingsrätten är minst 500 euro och, om förhandlingen vid sammanträde har räckt längre än tre timmar, minst 700 euro.

Om muntlig förhandling hålls i en fullföljdsdomstol, är arvodet för biträdande minst 400 euro och, om huvudförhandlingen har räckt längre än tre timmar, minst 600 euro.

I minimiarvodet ingår inte ersättning för restid.

Minimiarvode kan festställas utan räkningsspecifikation.

Bestämmelserna om minimiarvodet tillämpas inte på tvångsmedelsärenden.

8 §

Höjning av arvodet

Biträdets arvode höjs med högst 20 procent om

1) uppdraget av orsaker som är oberoende av biträdet måste utföras på ett främmande språk, under exceptionella förhållanden eller som mycket brådskanie,

2) uppdraget är exceptionellt krävande och förutsätter särskild sakkunskap, erfarenhet och yrkeskunnighet eller

3) biträdet har avsevärt större ansvar än normalt på grund av att det är fråga om ett betydande ekonomiskt intresse eller att ärendet annars är av särskild betydelse för huvudmannen. För tvångsmedelsbehandlingar och andra nödvändiga åtgärder som hänför sig till förundersökning på lördag, söndag eller helgdag höjs arvodet med 50 procent.

9 §

Sänkning av arvodet

Biträdets arvode sänks om

1) biträdet inte har avlagt juris kandidatexamen eller motsvarande examen,

2) biträdet inte utövar advokatverksamhet yrkesmässigt eller annars inte har allmänna kostnader för advokatverksamhet,

3) biträdet sköter flera likartade och sammanhörande ärenden, där rättegångsmaterialet till stor del är gemensamt,

4) biträdet inte i uppdraget har iakttagit god advokatsed eller visat tillräcklig yrkesskicklighet eller noggrannhet och därigenom onödigtvis förlängt rättegången eller om försummelser eller brister som beror på biträdet annars konstateras i skötseln av ärendet.

Också minimiarvodet kan sänkas.

10 §

Två eller flera huvudmän

Har ett biträde två eller flera huvudmän i samma rättegång bestäms varje huvudmans andel av arvodet för de gemensamma åtgärderna enligt huvudtalet.

Vad som i 1 mom. bestäms om biträdets arvode gäller även kostnadsersättningar.

11 §

Ersättning för kostnader

I arvodena ingår en ersättning för allmänna kostnader för advokatverksamhet. Allmänna kostnader är löner till kontorspersonal, hyra och underhållskostnader för kontorslokaler, försäkringspremier, kostnader för kontorsmaskiner och övriga fasta kostnader. Allmänna kostnader är även normala utgifter för post, telefon och kopiering.

Till de kostnader som ska ersättas hör resekostnader, post-, telefon- och kopieringsutgifter som är större än normalt samt andra direkta kostnader. Ersättning för resekostnader betalas dock endast om till biträdet enligt denna förordning betalas arvode för restiden.

Rese- och inkvarteringskostnader ersätts på basis av bestämmelserna i det statliga tjänstekollektivavtal om ersättning för rese-

kostnader som gäller vid respektive tidpunkt. Dagtraktamente betalas dock inte. Biträdet får fakturera för användning av egen bil om detta färd sätt är förmånligare än användningen av allmänna transportmedel. Har biträdet skött flera ärenden under samma resa ska resekostnaderna fördelas.

12 §

Räkningsspecifikation

För bestämmande av arvoden och kostnadsersättningar som ska betalas av statens medel ska ersättningstagaren i två exemplar inlämna en faktura av vilken framgår

1) det begärda arvodet med specifikation av åtgärder och använd tid per dag, om inte minimiarvode per ärende begärs,

2) restid per dag,

3) grunden för höjning av arvodet enligt 10 § och grunden för sänkning av arvodet enligt 9 § 1 mom. 1 och 2 punkten,

4) begärda kostnadsersättningar specificerade enligt rese- och inkvarteringskostnader samt andra kostnader,

5) beloppet av mervärdesskatten och en specificering av mervärdesskattefria poster,

6) näringsidkarens namn, FO-nummer och bankförbindelse eller, om arvodet betalas till biträdet personligen, bitrådets personbeteckning, beskattningskommun och bankförbindelse.

Om rättshjälptagaren är partiellt ersättningskyldig, ska i fakturan också specificeras vilken del som ska betalas av statens

medel och vilken del som ska betalas av rättshjälptagaren.

13 §

Mervärdesskatt

Arvodena enligt denna förordning inkluderar inte mervärdesskatt.

14 §

Rättsskyddsförsäkringens självriskandel

När rättshjälp har beviljats för en rättsskyddsförsäkrings självriskandel bedöms beloppet av det arvode som betalas till biträdet av statens medel och kostnadsersättningarna på basis av de allmänna bestämmelserna om rättegångskostnader.

15 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2008.

Genom denna förordning upphävs förordningen av den 23 maj 2002 om grunderna för arvoden vid allmän rättshjälp (389/2002) jämte ändringar.

På yrkande av biträdet ska arvode och kostnadsersättning bestämmas på basis av de bestämmelser som gäller vid förordningens ikraftträdande, om bitrådets uppdrag i huvudsak är slutfört innan förordningen träder i kraft eller om muntlig förhandling i ärendet hålls senast den 1 september 2008.

Helsingfors den 24 april 2008

Justitieminister *Tuija Brax*

Regeringsrådet *Merja Muilu*

Nr 291

Statsrådets förordning

om laseranordningar och besiktning av dem

Given i Helsingfors den 24 april 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom. och 5 § 2 mom. i lagen av den 26 november 2004 om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav (1016/2004) samt 41 § 3 mom. i arbetarskyddslagen av den 23 augusti 2002 (738/2002):

Allmänna bestämmelser

1 §

I denna förordning avses med

1) *laserstrålning* elektromagnetisk strålning som alstras med hjälp av stimulerad emission och vars våglängd är större än 180 nanometer (*nm*) men mindre än 1 millimeter (*mm*),

2) *laser* en apparat som utsänder laserstrålning,

3) *laseranordning* en laser eller en anordning i vilken laser ingår som en del.

2 §

Denna förordning tillämpas på laseranordningar och besiktning av dem.

Bestämmelserna i 4–11 § tillämpas inte på laseranordningar

1) som utgör en del av en maskin och på vilka tillämpas statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner (1314/1994),

2) på vilka tillämpas handels- och industriministeriets beslut om elektrisk utrustnings säkerhet (1694/1993),

3) på vilka tillämpas lagen om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård (1505/1994), eller

4) på vilka tillämpas 20, 21 och 21a–21e § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) eller någon av de föreskrifter om förfarandet för säkerställande av anläggningars och utrustnings överensstämmelse med gällande krav som Kommunikationsverket meddelat med stöd av 24 § 2 mom. i lagen.

I fråga om apparater avsedda för konsumenter och om leksakers säkerhet bestäms särskilt.

3 §

Laseranordningar indelas i säkerhetsklasser enligt följande tabell:

1	Strålningen från laseranordningen är ofarlig under användningsförhållanden som skäligen kan förutses.
1M	Strålningen från laseranordningen är ofarlig under förhållanden som skäligen kan förutses, men kan vara farlig om strålen betraktas via ett optiskt hjälpmedel som koncentrerar strålningen. Laseranordningen har en våglängd på 302,5 – 4000 nm.
2	Strålningen från laseranordningen är ofarlig under förhållanden som skäligen kan förutses. Ögats blinkreflex skyddar det från skador. Strålningen kan skada ögat endast om exponeringstiden avsiktligt förlängs. Laseranordningen avger synligt ljus på våglängder mellan 400 och 700 nm.
2M	Strålningen från laseranordningen kan skada ögat endast om exponeringstiden avsiktligt förlängs eller om laserstrålen betraktas via ett optiskt hjälpmedel som koncentrerar strålningen. Laseranordningen avger synligt ljus på våglängder mellan 400 och 700 nm.

3R	Om strålen från laseranordningen träffar ögat är den farlig, men risken är mindre än i fråga om anordningar som hör till klass 3B. Det kan vara farligt för ögat att betrakta strålen direkt eller att exponeras för en stråle som reflekteras från en blank yta. Laseranordningen har en våglängd på $302,5 - 10^6$ nm.
3B	Direkt exponering för strålen från laseranordningen kan vara farlig. Diffust reflekterad strålning är i allmänhet ofarlig.
4	Strålningen från laseranordningen kan skada ögat också vid exponering för diffust reflekterad strålning. När strålen träffar huden direkt eller reflekterad från en blank yta kan hudskada uppstå. Strålen kan medföra brandfara. Hantering av laseranordningen kräver särskild försiktighet.

Klassificeringen ska göras med beaktande av anordningens funktion i normalt och i defekt skick. Närmare bestämmelser om klassificeringsgrunderna enligt 1 mom. finns i standarden EN 60825-1, som har fastställts av Europeiska organisationen för standardisering.

Krav på anordningarna

4 §

Innan en laseranordning som hör till säkerhetsklass 2, 2M, 3R, 3B eller 4 eller en laseranordning som innehåller en del som hör till någon av dessa klasser får hållas till salu, överlåtas till någon annan eller tas i bruk ska den genomgå typbesiktning. Besiktningen utförs av en sakkunniginrättning som är ackrediterad för uppgiften eller av någon annan sakkunniginrättning som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt.

Vid besiktningen fastställs laseranordningens säkerhetsklass och kontrolleras att anordningen uppfyller de krav som ställs i denna förordning.

En laseranordning ska besiktas på nytt, om den har ändrats på ett sätt som avsevärt inverkar på klassificeringsgrunderna och säkerhetsarrangemangen.

5 §

Typbesiktningen av en laseranordning som avses i 4 § kan utföras också av ett besiktningsorgan eller certifieringsorgan som tredje man och som verkar i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, i Turkiet eller i en EFTA-stat som är part i EES-fördraget.

Kraven enligt 4 § tillämpas inte på laseranordningar som har sitt ursprung i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, i Turkiet eller i en EFTA-stat som är part i EES-fördraget och som har genomgått motsvarande typbesiktning. En förutsättning är dessutom att de säkerhetskrav som vid typbesiktningen ställs på anordningen motsvarar finländska krav.

Laseranordningen ska åtföljas av ett typbesiktningsintyg.

6 §

Som laserpekare kan endast godkännas laseranordningar som hör till säkerhetsklass 2 eller lägre, utom om en anordning i klass 3R ingår i audiovisuell utrustning som installeras som en helhet och anordningen är avsedd som laserpekare och avvikelser med hänsyn till anordningens egenskaper och användning är motiverad och det är tryggt att använda anordningen.

I laserspel och andra jämförbara fritidsprodukter som inte är sådana leksaker som avses i rådets direktiv 88/378/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om leksakers säkerhet får sådana laseranordningar användas som hör till högst säkerhetsklass 2.

7 §

Tillverkare, importörer, säljare eller andra överlåtare av laseranordningar ska se till att de åtföljs av de anvisningar som behövs för säker användning av anordningarna. Anvisningarna ska innehålla

1) behövliga uppgifter om montering och service av laseranordningen, om dess tekniska skyddsanordningar och om försiktighetsåtgärder i anslutning till dess användning,

2) de uppgifter om laseranordningens strålningsegenskaper som behövs för bedömning av anordningens säkerhet.

8 §

En laseranordning ska förses med märkning som anger laseranordningens säkerhetsklass och att den genomgått typbesiktning. Andra laseranordningar än sådana som hör till säkerhetsklass 1 ska dessutom förses med skyltar som varnar för strålning i enlighet med bild- och textmärkningen i bilagan. Även strålöppningen ska märkas ut.

Varningsskyltarna ska fästas stadigt vid laseranordningen och så permanent som möjligt. Av särskilda skäl kan skyltarna levereras separat för att fästas i samband med ibruktagandet.

Om laseranordningens skyddshölje inverkar på laseranordningens klassificering, ska en särskild varningsskylt, som även kan finnas på insidan av höljet, varna för den ökning av strålningen som orsakas av att höljet avlägsnas.

9 §

Laseranordningens styr- och riktnings- och övriga regleringsanordningar ska vara placerade så att reglering och användning kan ske på ett säkert sätt.

Vid öppningar och bildytor avsedda för observationer får strålning som kan äventyra användarens hälsa inte förekomma.

Fel eller störning i laseranordningens rörliga delar eller reglering av dessa får inte öka strålningen så att anordningen på grund av detta måste klassificeras i en högre säkerhetsklass.

10 §

Skyddshöljet på en laser som klassificeras tillsammans med skyddshöljet ska inte kunna avlägsnas utan särskilt verktyg. Om det är möjligt att avlägsna höljet utan verktyg, ska klassificeringen göras med öppet hölje.

Om avlägsnandet av skyddshöljet eller en del av det medför en sådan ökning av strålningen att anordningen med öppet hölje borde klassificeras minst i klass 3B, ska höljet förses med förregling. Denna ska fungera så att anordningen med öppet hölje kan klassificeras i samma klass som när höljet är stängt. Om det inte finns en sådan förregling, ska anordningen klassificeras med öppet hölje.

Om det är möjligt att använda en sådan laseranordning som avses i 2 mom. med öppet

hölje så att den förregling som avses i momentet inte fungerar, ska laseranordningen förses med larmanordning. Larmanordningen ska med ljus- eller ljudsignal varna för att lasern är klar för användning, oberoende av om höljet är stängt eller öppet. Ljussignalen ska kunna observeras också när skyddsglasögon används.

11 §

En laseranordning som hör till klass 3B eller 4 ska vara försedd med

- 1) anordning för fjärrmanövrering eller kabelanslutning för fjärrmanövrering,
- 2) varningssystem som ska visa en genom skyddsglasögon synlig ljussignal eller avge en klart hörbar varningssignal när laseranordningen är klar för användning,
- 3) spärr eller dämpare med vilken strålningen dämpas högst till den nivå som tillåts i klass 1M eller 2M utan att den elektriska effekt som behövs för att alstra strålningen behöver brytas,
- 4) strömbrytare med lås som förhindrar användningen av lasern utan nyckel.

Närmare bestämmelser om laseranordningars konstruktion och utrustning finns i standarden EN 60825-1, som har fastställts av Europeiska organisationen för standardisering.

Användningskrav

12 §

Arbetsgivaren ska se till att de som använder en laseranordning och som arbetar inom driftsområdet får med tanke på säkerheten nödvändiga uppgifter om anordningens egenskaper, användning, varningssignaler, behovet av att skydda sig och andra nödvändiga försiktighetsåtgärder.

En laseranordning som hör till klass 4 får användas endast av sådana arbetstagare som utbildats för och utsetts att använda lasern.

När en laseranordning som hör till klass 4 används ska åtgärder vidtas för att inom riskområdet skydda inte bara ögonen utan också huden.

13 §

När en laseranordning används ska behövlig försiktighet iakttas. Vid behov ska huden

och ögonen skyddas tillräckligt. Speciellt ska det tillses att strålen från en laser som hör till klass 2–4 inte träffar ögat och att strålen från en laseranordning som hör till klass 4 inte träffar huden. När en laseranordning som hör till klass 1M, 2M eller en högre klass används ska åtgärder vidtas för att se till att användningen av optiska hjälpmedel inte ökar riskerna vid användningen.

En laserstråle får inte riktas mot människor. Det bör undvikas att strålen ställs in i ögonhöjd och den ska om möjligt stoppas med väl dämpande material, vid behov med brandsäkert material.

I reklam, uppvisningar eller annan jämförbar verksamhet där arbetstagarna eller andra närvarande personer kan exponeras för laserstrålning får laseranordningar med en utefekt på högst 5 milliwatt (mW) användas, om inte Strålsäkerhetscentralen utgående från en inspektion har gett tillstånd till större utefekt. I fråga om laseranordningar vars utefekt överstiger 5 mW bestäms särskilt.

14 §

Vid användningen av en laseranordning som hör till klass 3B eller 4 ska

1) laseranordningens användningsutrymme och riskområde övervakas och onödig vistelse på dessa områden förhindras,

2) onödig reflektion om möjligt förhindras,
3) ögonskydd användas inom riskområdet,
4) strålen om möjligt avskärmas.

När laseranordningar som hör till klass 3B eller 4 används inomhus ska en allmän varningsskylt i enlighet med bilagan sättas upp vid varje passage som leder till användningsplatsen.

15 §

Efter en exponering där strålningen misstänks ha varit för stor ska den som utsatts omedelbart genomgå hälsoundersökning för att eventuella ögon- och hudskador ska kunna konstateras. Också orsaken till exponeringen ska utredas i detta sammanhang.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

16 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2008.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 6 juni 1985 om laseranläggningar och besiktning av dem (472/1985) jämte ändringar.

På typgodkännanden och typbesiktningar som är anhängiga när denna förordning träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

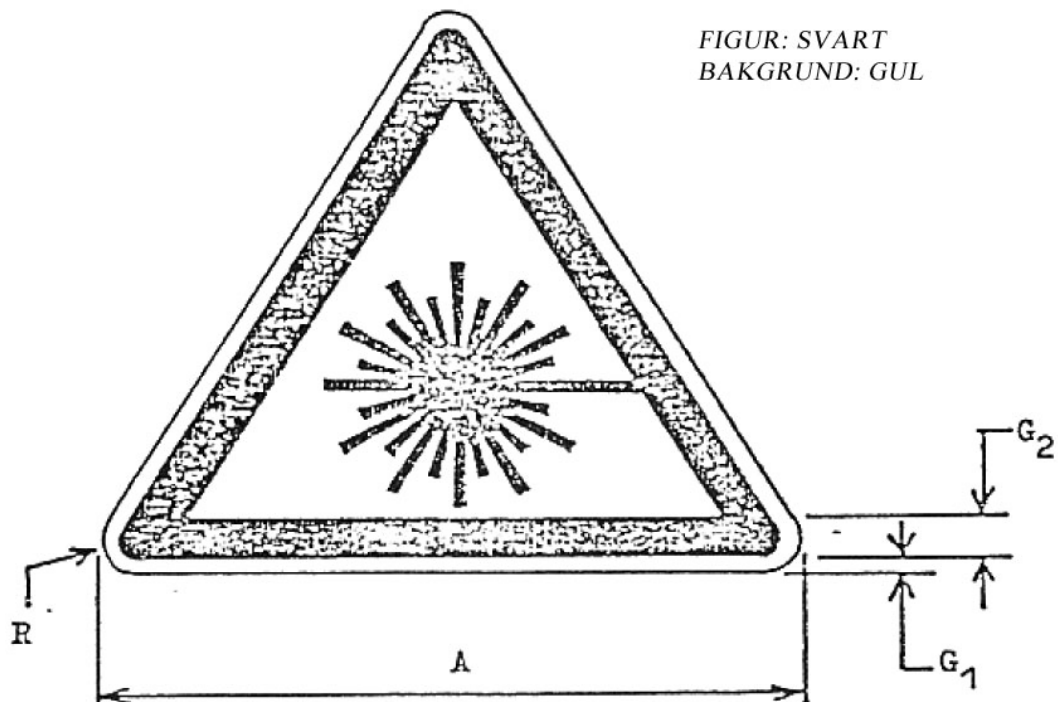
Helsingfors den 24 april 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Hanna-Mari Pekuri

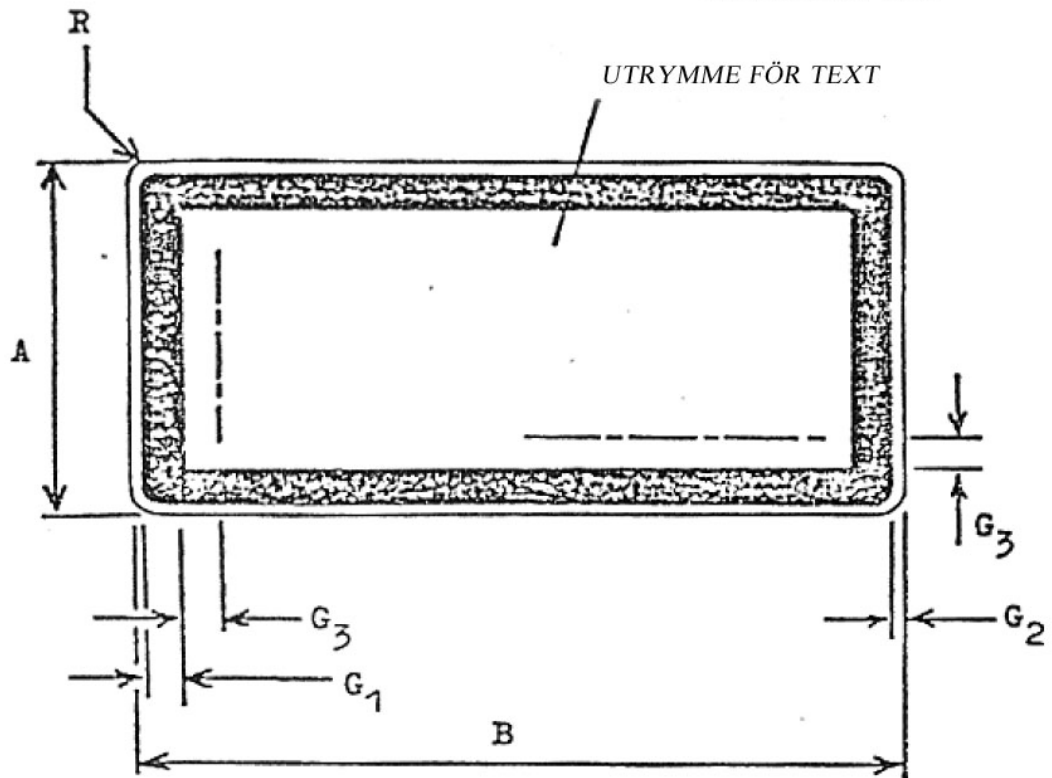
VARNINGSSKYLT FÖR LASERSTRÅLNING

Den allmänna varningsskylten för laserstrålning avbildas i figur 1 och textskylten i figur 2. Den sistnämnda används för text som varnar för laserstrålning och för uppgifter om laserns säkerhetsklass. Måtten anges i millimeter.

A	G ₁	G ₂	R
25	0,5	1,5	1,25
50	1	3	2,5
100	2	6	5
200	4	12	10
400	8	24	20
630	12	36	30
Figur 1. Allmän varningsskylt			

FIGUR: SVART
 BAKGRUND: GUL

A x B			G ₁	G ₂	G ₃	R
26	x	52	1	4	4	2
52	x	106	1,6	5	5	3,2
74	x	148	2	6	7,5	4
100	x	250	2,5	8	12,5	5
140	x	200	2,5	10	10	5
140	x	250	2,5	10	12,5	5
140	x	400	3	10	20	6
200	x	250	3	12	12,5	6
200	x	400	3	12	30	6
250	x	400	4	15	25	8

Figur 2. Textskylt.

Nr 292

Kommunikationsministeriets arbetsordning om ändring av kommunikationsministeriets arbetsordning

Given i Helsingfors den 29 april 2008

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut
ändras i kommunikationsministeriets arbetsordning av den 3 maj 2007 (627/2007) 13, 20
och 24–25 §, samt
fogas en ny 33 a § som följer:

13 §

Allmänna avdelningens uppgifter

Till allmänna avdelningens ansvarsområde hör ärenden som gäller

1) planering på lång sikt inom förvaltningsområdet, verksamhets- och ekonomiplanering, organisering och utveckling av resultatstyrningen, uppgörande av budgetförslaget och andra finansieringsfrågor samt system för uppföljning av verksamheten och ekonomin och andra ekonomi- och statistikfrågor,

2) ministeriets interna budgetering, uppställande av resultatmål, betalningsrörelse, bokföring och bokslut samt andra uppgifter som ministeriet har i egenskap av räkenskapsverk,

3) stödjande av ministeriets ledning och avdelningar i deras internationella verksamhet samt allmänna och tväradministrativa internationella uppgifter i samarbete med avdelningarna,

4) samordning av den forskning som bedrivs inom ministeriets förvaltningsområde,

5) meteorologi, vädertjänst och havsforskning,

6) resultatorienterad styrning av de forskningsinstitut som hör till ministeriets förvaltningsområde,

7) utveckling av förvaltningen och andra rättsliga och allmänna administrativa uppgifter, om ärendet inte hör till någon annan avdelning eller enhet,

8) ministeriets förvaltning och personalförvaltning, verksamhets- och ledningssystem och utveckling av dem,

9) ministeriets dataadministration och informationstjänst,

10) utveckling av förvaltningsområdets dataadministration till de delar ärendena ingår i ministeriets uppgifter,

11) översättning,

12) affärsmässig utveckling av ministeriets förvaltningsområde,

13) styrning av affärsverken inom ministeriets förvaltningsområde,

14) ministeriets ämbetsverkstjänster,

15) ministeriets interna beredskap och säkerhet,

16) utveckling av beredskap och säkerhet vid ämbetsverken och inrättningarna inom ministeriets förvaltningsområde, om uppgiften inte hör till någon annan avdelning, och

17) ministeriets och förvaltningsområdets ämbetsverks och inrättningsars deltagande i internationell krishantering.

20 §

Trafikpolitiska avdelningens uppgifter

Till ansvarsområdet för trafikpolitiska avdelningen hör ärenden som gäller

1) planering och utveckling av trafiksystemet,

2) samhällsekonomiska metoder för bedömning av trafiken,

3) skötsel, underhåll och utveckling av trafiknäten,

4) järnvägstrafik,

5) sjöfart och övrig sjötrafik samt hamnar,

6) civil luftfart,

7) vägtrafik och fordon som används i vägtrafiken,

- 8) skatter och avgifter i fråga om trafiken,
- 9) efterfrågan på samt utbud och utveckling av persontrafiktjänster,
- 10) godstrafik och logistik,
- 11) trafikledning och telematik,
- 12) trafiksäkerhet och miljöfrågor samt transport av farliga ämnen,
- 13) ämbetsverk och inrättningar inom avdelningens ansvarsområde och resultatorienterad styrning av dem,
- 14) Trafikskyddet,
- 15) forsknings- och utvecklingsprojekt som an knyter till närområdessamarbetet, och
- 16) trafikinformationssystem.

24 §

Trafiksäkerhetsenheten

Trafiksäkerhetsenheten handlägger ärenden som gäller

- 1) samordning och styrning av trafiksäkerheten och trafiksäkerhetsarbetet,
- 2) förare,
- 3) fordon,
- 4) Fordonsförvaltningscentralen och Trafikskyddet, och
- 5) transport av farliga ämnen med undantag av transport med tankfartyg till havs och å övriga vattenvägar.

25 §

Logistik- och Rysslandsenheten

Logistik- och Rysslandsenheten handlägger ärenden som gäller

- 1) politik för logistik och utvecklingen av den logistiska verksamhetsmiljön,
- 2) godstrafik,

Helsingfors den 29 april 2008

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

- 3) samarbete inom transport- och logistikbranschen med Ryssland och närområdena,
- 4) reglering av vägtrafiken och internationella avtalsfrågor,
- 5) Saima kanal och
- 6) frågor som gäller trafikledning och telematik.

33 a §

Controller för trafik- och kommunikationsförvaltningen

Kanslichefen biträds av en controller för trafik- och kommunikationsförvaltningen som

- 1) övervakar kvaliteten på planerings-, uppföljnings- och rapporteringssystem som används vid ministeriet och ämbetsverken och i inrättningar på ministeriets ansvarsområde samt riskhanteringen,
- 2) utvärderar uppgifter om ekonomin på förvaltningsområdets verksamhetsenheter och hur resultatgivande och verkningsfull verksamheten är,
- 3) utvecklar rapporteringen, riskhanteringen och förutseendet på förvaltningsområdet så att de är pålitliga, högklassiga och tillräckliga,
- 4) producerar andra sakkunnigtjänster och redogörelser som kanslichefen begär i fråga om hur ekonomisk, resultatgivande och verkningsfull förvaltningsområdets verksamhet är, samt
- 5) har hand om andra uppdrag som kanslichefen bestämmer.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2008.

Kanslichef Harri Pursiainen

Nr 293

Skattestyrelsens beslut**om uppgifter som kan utföras med hjälp av systemet för betalningstjänst och deklara-
tionsservice för småarbetsgivare**

Utfärdat i Helsingfors den 28 april 2008

Skattestyrelsen har med stöd av 2 § 4 mom. i lagen av den 9 juli 2004 om ett system för betalnings- och deklARATIONSSERVICE för småarbetsgivare (658/2004) beslutat följande:

*Prestationer som kan behandlas med hjälp av
servicesystemet*

1 §

Skattestyrelsen begränsar omfattningen av de uppgifter som avses i 2 § 1 och 2 mom. i lagen om ett system för betalningstjänst och deklARATIONSSERVICE för småarbetsgivare (658/2004). Därmed kan användaren endast betala de följande prestationerna med betalningstjänsten och utföra de följande uppgifterna fr.o.m. den 1 februari 2006 i anslutning till arbetsgivarens förpliktelser vilka avses i 2 § 1 och 2 mom. i lagen om ett system för betalningstjänst och deklARATIONSSERVICE för småarbetsgivare:

1) Löner till personer som är allmänt skattskyldiga i Finland förutom sjöarbetsinkomst som avses i 74 § i inkomstskattelagen (1535/1992), utlandsinkomst som avses i 77 § i inkomstskattelagen, löneinkomst som avses i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), löner som man har betalat i egenskap av ställföreträdande betalare som avses i 9 § 2 mom. i lagen om förskotts-
uppbörd (1118/1996), löner som utbetalats som lönegaranti som avses i lagen om lönegaranti (866/1998) och i förordningen om lönegaranti (868/1998) samt löner som ett offentligt samfund betalar. Hushåll som får i

lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) avsett stöd för privat vård av barn kan med hjälp av systemet sköta arbetsgivarförpliktelserna i anslutning till de utbetalda lönerna och stödet för privat vård.

2) av ett hushåll utbetalda arbetsersättningar som avses i 25 § i lagen om förskotts-
uppbörd och vars mottagare är registrerad i förskottsuppbördsregistret;

3) löner till idrottare som är allmänt skattskyldiga;

4) resekostnadsersättningar som avses i 71 § 3 mom. i inkomstskattelagen och som ett allmännyttigt samfund har betalat;

5) av andra än ett hushåll utbetalda arbets- och bruksersättningar som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd och vars mottagare är inte registrerad i förskottsuppbördsregistret;

Bestämmelser om uppgifter som kan utföras

2 §

Därtill begränsar Skattestyrelsen de uppgifter som avses i 2 § 1 och 2 mom. i lagen om ett system för betalningstjänst och deklARATIONSSERVICE för småarbetsgivare och bestämmer om dessa enligt följande:

Systemet kan inte utnyttjas till samling av uppgifter för arbetstidsbokföring.

Arbetsgivare som anlitar systemet för betalningstjänst och deklarationsservice för småarbetsgivare kan med hjälp av systemet räkna fackföreningens medlemsavgifter beträffande de arbetstagare som har gett fullmakt till arbetsgivaren om detta. Systemet kan dock inte användas av arbetsgivaren för att anmäla beloppen för medlemsavgifterna till fackföreningen.

Hushåll som anlitar systemet för betalningstjänst och deklarationsservice för småarbetsgivare kan med hjälp av systemet deklarerat till skatteverket de uppgifter som avses i 127 a—127 c § i inkomstskattelagen för att räkna hushållsavdraget.

Olycksfallsförsäkringsbolag och arbetspensionsförsäkringsbolag som har anslutit sig till systemet

3 §

Följande olycksfallsförsäkringsbolag har anslutit sig till systemet för betalningstjänst och deklarationsservice för småarbetsgivare:

Ömsesidiga Försäkringsbolaget Fennia, If Skadeförsäkringsbolag Ab, Lokalförsäkring Ömsesidigt Bolag, Pohjantähti Ömsesidiga Försäkringsbolaget, Skadeförsäkringsbolaget Pohjola, Ömsesidiga Försäkringsbolaget Tapiola, Ömsesidiga Försäkringsbolaget Turva, Veritas ömsesidigt skadeförsäkringsbolag;

Helsingfors den 28 april 2008

Generaldirektör *Mirjami Laitinen*

samt följande arbetspensionsförsäkringsbolag:

Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera, Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Ilmarinen, Försäkringsaktiebolaget Pensions-Alandia, Ömsesidiga Försäkringsbolaget Pensions-Fennia, Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Pensions-Tapiola, Arbetspensionsförsäkringsbolaget Varma och Pensionsförsäkringsaktiebolaget Veritas.

Användarnas identifikationstjänst

4 §

Användare av tjänsten loggar in genom den gemensamma servicen tunnistus.fi som administreras av Folkpensionsanstalten, arbets- och näringsministeriet och Skattestyrelsen. Användares identitet kontrolleras enligt de olika sätten som finns tillgängliga inom tunnistus.fi-tjänsten.

Ikraftträdande

5 §

Beslutet träder i kraft den 28 april 2008. Genom beslutet upphävs Skattestyrelsens beslut av den 28 december 2006 om uppgifter som kan utföras med hjälp av systemet för betalningstjänst och deklarationsservice för småarbetsgivare (1460/2006).

Överinspektör Riitta Roos

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 289—293, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2008

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663